

VÁCZI LAPOK

HELYI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

E lap megjelen minden hét vasárnapján.

Helyben, házhoz küldve:	Vidékre:
Februártól decz. végéig 2 ft 75 kr.	Februártól decz. végéig 3 ft. — kr.
Julius " " 1 " 50 "	Julius " " 1 ft. 85 "

Szerkesztőségi iroda és kiadó-hivatal:

Váczon, csillag-utca 1428-ik szám alatt, hova az előfizetési díjak ugy-szintén a lap szellemi részét illető cikkek is küldendők.
Hirdetési díj: 3 hasábos garmond sorért 5 krajczár.

Előfizetési felhívás

a „VÁCZI LAPOK“ 1870-ik július-december félévi folyamára. Ezen hetenkint minden vasárnap megjelenő lap előfizetési ára, a július 1-től december végéig tartó félvélre:

helyben házhoz küldve 1 ft 50 kr,
vidékre postán " " 1 " 85 "

Az előfizetési pénzeket bérmentve a „Váci Lapok“ kiadó hivatalának (Vác, csillagutca, a siketmákú iparintézete, 1428-ik sz. a.) kérjük beküldeni. Ugyanott vétetnek föl a hirdetések is: 3 hasábos garmond sorért 5 krajczár, helygördj minden beigtatásért külön 30 kr. Többszöri beigtatásnál aránylagos leengedések van helyve.

A lapba szánt dolgozatok és cikkek a „Váci Lapok“ szerkesztőségének (Vác, csillagutca 1428. sz. a.) bérmentve a hét közepéig azaz csütörtökig küldendők be.

Lapunk mindazon tisztelt pártfogói, kiknek előfizetése június végével lejár, az előfizetés mielőbbi megújítására kéretnek, hogy a lap szétküldésében fenakadás ne történjék.

Nyolcz előfizető után egy tisztelet példánnyal szolgálunk.

Vác, 1870. jun. 13.

Kedves Szerkesztő úr!

A satisfactiót köszönöm, de miután csak köztünk forgó dolgokat tartalmaz, megvallom nem értem vagy úgy? így már igenis értem — és még ez okból is köszönöm!

Legyen szives és adja tudtára elvtársamnak, ki oly nemesen és emelkedett álláspontból ítélt—hálás köszönetem,—adja át baráti elvtársi készítoztatomat—és engedje meg kedves szerkesztő ur, hogy beszéljessünk egy kissé.

Egykor orvosi pályára szántam magamat, a bönzetem borzalmai megszöktettek, de mégis tanultam annyit, hogy a tetszhalottat, főleg aki parforce annak akar látszani, nem úgy hozzák életre, hogy könyörögnek neki, hogy kedves barátom így meg amugy, látod az élet mily szép, kelj föl, örülj az életnek úgy is rövid az élet, buta álomba ne éld azt át stb. stb. hanem erősebb szerhez nyúljunk, és ha kell, főleg szándokos tetszhalottnál még a spanyolviasz is szerepel—és oly gyönyörűségesen rácsapgetik a talpára a forró spanyolviaszt, hogy csak öröm nézni.

Azt hiszem nem fogja senki elvitatni, hogy társadalmi tetszhalottak is létezhetnek,—én pedig határozottan állítom, hogy nemcsak létezhetnek, de léteznek is,—és pedig a társadalmi tetszhalottak egyike—Váczi!

Azt hiszem nem esalodom Hugo Victor írja le a tenger munkásait,—igen többi között az óriás babarozót (pol-

lypot) mely számtalan karjaival köti össze áldozatait és czeruyi szíjjaival szívja ki életnedvét. —

Azt hiszem nem tartja senki lehetetlennek, hogy a társadalomnak is lehetnek ily polypjai, én pedig határozottan állítom, hogy nemcsak lehetnek, —hanem vannak is, — ha Hugo Victor nem latott is ily tengeri polypot, de én határozottan állítom, hogy társadalmi polypot láttam. —

Már most! — mit, tene kedves Szerkesztő úr egy oly társadalomban mely szándékosan tetszhalott akar maradni? megkérné szépen ötet, hogy legyen szives ölni?! ilye nem? spanyolviaszokat a talpára! —

Mit tene kedves Szerkesztő úr az ily társadalmi polypokkal, mely az amugyis tetszhalott társadalom kezét lábát összeköve tartják? megvárna még ocsmány fejével a társadalom nyomrát harapná ki?! ilye nem.?, hanem így tenne mint Hugo Victor Giljátja! —

Ez az én véleményem is!

Miű én a darázs-fészkek rovatát megnyitni ajánlottam ezolom volt a már százszor eleséplelt és sikertelenn hangoztatott életkérdéseket ily hangon fulbe trombitálni, hogy minden jóakarató ember, de a viszonyokkal kevésbé ismerős, megdöbbenne lássa, hogy hát ennyire hátra vagyunk?! —

Ezerszer és ezerszer voltak oly kérdések szépen diplomateus stylumba megvitatta, melyek a darázs-fészkekbe bejöttek és bejönnek, de nem ért semmit! — volt kérdés, szelid figyelmeztetés, nem ért semmit, örökösen ama refraint hallatták, hogy nincs pénz, adósságot nem csinálhatunk, már csak azért sem, mert a nyerstömeg elátkoz, sőt talán hivatalomat vesztsem, — végre nem akarom, hogy neveztem egy fél seculumig törlesztendő adósság legyen köteve stb.

Örökösen azt hallatták, hogy mit tehetünk mi; hiszen ily meg oly hatalmas tetszhalottal megküzdzeni gyengék vagyunk stb. stb.

Ha pedig magát az egyleteket, és társadalmi privát viszonyainkat vesszük, ezek után aller kritik állanak, itt mindenütt a százasok tuynyaságot, és indolentit látjuk.

Ily nyomorúságos viszonyok között jelent meg önnök becses lapja, mely lap új korszakot alkotott Vác város, hogy úgy mondjam történelmében. Egy részről áldást hozólag hatott a városi polgárság minden részére már csak azért is, mert mindenki láthatja napnál világosabban, — saját tüzhelyének rondaságát, és alkalma lett, — mit eddig nem tehetett, — saját parajolt és dudvától fölvert tüzhelyének tisztogatásához segítkezet nyújtani, — mit eddig a részint fizetett, részint privilegizált atyafiak elnegligáltak.

Önnök becses lapja Vácznak nélkülözhetlenné

vált, már csak azért is, mert néma gyermekek voltak, néma gyermeknek pedig anyja sem érti kívánságát.

A mi a száj, és beszélni tehetőség az embernek, az a nyilvánosan működő hírlap a társadalomnak.

A mely társadalomnak hírlapja nincs, az néma, — gondolatait közölni és elcsélni képes nem lévén, elbátul és lesz belőle egy néma szobor, mely csak akkor ad hangot ha ütik.

Igy fogtam én fel a dolgot midőn a darázs beszállt kezdem keresni, — és irgalmatlanul pusztítani képesek lapja hasábjain; és így fogtam fel ezen általán becses lapja rendeltetését.

Kedves Szerkesztő úr eliheti, hogy örül a lelkem midőn még egy részről a váci ügy nevezett Thongeberek, akiknek néha néha a kormire koppantunk, — nagy úri fényűző módorba nyilatkoznak rólunk, — addig a többség megadja legálább azt a satisfációt, hogy igazza van!

Azt gondolja kedves Szerkesztő úr, hogy ily viszonyok között lehet gúny és professori módor nélkül írni?!

Kinek?!

Hiszen tisztelt a számtalan kivételeknek, szomoró is volna, ha nem volna kivétel.

Dehogyje el, hogy a dolgok szomorú állásának éppen azon kabuttá és fontoskodó képpel járó urak az okai, kiknek írunk, és kiknek szépszó, figyelemzetés, kérés, jótanács mint sem ért, ezekkel más hangon, mint a gúny hangján beszélni nem lehet; ezek a jó urak az igaz, hogy miután a nyers tömeg őket saját hátukra ütette, velük gyalog beszélni nem lehet, — no jó — haők a nyers tömeget lónak tartják, és lóhátról szeretnek diszkurálni — hát mi is lóhátról beszéljünk velük és ülünk fel az ő saját hátukra.

Ez az én czéлом.

Kedves Szerkesztő úr emlékszik-e midőn amúgy Isten igazába lepingáltunk egy egyletet ha jól emlékszem a lóházat, — tudja mit discuráltak ezen jó urak?

Midőn a kertben némi tisztogatást vettem észre, nyíltan arczomba mondták, hogy nem higység, hogy a „Váci Lapok” kedvéért tették ezt a kis megérteftést!!! szegény tatár azt hiszi, hogy a váci lap saját érdek miatt szállalt fel, és otromba gőgje, nem engedi észével felfogni, hogy ezzel a váci lap csak az ő és társai becsületét kívánja megmeníteni!

A lőkerítésre pedig határozottan kijelentették, hogy azért sem csináltatják meg, hogy beszéljen az a X. úr a neumyi tetszik!!

Mit mond ehhez Szerkesztő úr?! — én azt hiszem, hogy oly nő, ki előtt mindenféle pirító dolgokat lehet nyíltan beszélni a nélkül, hogy mint mondják elrostólje magát, az nem való mivel, és főleg becsületes hölgyek közé, és meijen a parisi demimondok társaságába, és élje le hitvány életét még el nem fogy a pompadour pasztája arczáról, és még valamely zngkörházból közköltészen nem temetik el.

Lássa kérem Szerkesztő úr, ilyeneknek is írunk mi!

Midőn a mi társadalomunk itt Váczen erőnek erejével tetszhalott akar maradni csak két útát lehet választani.

Vagy hagyjuk aludni, — de ekkor ki kell közöszemlére állítani és centrés mellett mutogatni, hogy ime itt van egy egész város, mely száz ötven éve alszik, és ál-mában emi nisi, tud, csak mozogni és előre menni nem! — és ekkor a jövődelemből reformokat létesíteni.

Vagy?!!!!

Forró spanyolviaszt a talpára ha mindjárt egy küssé saját körmünket is megégetjük.

Ez az én véleményem ki vagyok kedves Szerkesztő úrnak tisztelő honfitársa

a. X.

Aranyos a. X. Uram!

Nem ér ez semmit Csupa etiquetéből agyon bököljük egymást. Ah mily unalmas polemiák! Még csak egy csepp gorbomasság sincs benne! Így kiáltanak fel az igazgatótságra vágyó keblek, s meg lehet, hogy jogosan.

Hansen azt megkell adni, hogy fene gyerekbe vagyunk mi ketten. Én azt mondom, hogy nekem van igazam, maga azt mondja, hogy magának van igazja. A ki pedig ezt nem hiszi, annak is igazza van.

No de minthogy jó maga ismétlőleg batározottan állítja, hogy az érintett helyen magtár nem lesz, tehát én, a finomabb izlésű közönség nevében, tökéletesen meggyőzőzöm és nem is fogok többé tisztelt magának alkalmatlankodni. De ellenköz esetben, ha t. i. oda még is magtár épülne, vagy az épület magtári használatra fordítanék, én kedves magat szávalól fogom, és — mint mondani szokták — minduntalan tényérjára illesztet az ott előforduló aesthetica-ellenes dolgokat.

Ami a kérdéses szomszéd épületet illeti, ha úgy van, én is tökéletesen oszton néztem és éppen nem fogok bele avatkozni ha magicska ezért fészünknek netán még piszkálja. Mert ha nem lenne igazja minden este fognak találkoznai öregebb darázssal, kik megszurkálják.

Drága a X. bűtyim, vagy őszim! Én azt tartom, hogy jó lesz nekünk egymás közt pirtalan ítélő tehetségünk nem fesszagini, mert megeshetők hogy az én szememben látszó szálka, gerendái talaj a maga szemébe varázsolni.

A reverendafalásra nézve pedig áll, hogy mi bizony harapjuk azt, de nem egészen meggyőződésből, hanem divatból. — mint a hogy divatból viselnek frakkot és czillinder kalapot. Aztán én aztartam az alatt érteni, hogy a papi jószágot, csak azért mert papi, nem kell éppen pelengérré kiténi, annál is inkább, minthogy itt közlekedről, városunk fötercni tisztaságról, van szó. Mely épen úgy érdekel mindnyájunkat, mint azokat, kik iránti személyes ellenszenvből feláldozták ez érdeket.

Most pedig, midőn főaggodalmain elszáztát, én is hajlandó vagyok a fegyverletetlere, ha szép maga is hasonlóit cselekszik irányomban. És ha továbbra is megmarad a haladás útján, Belzebub vigye! Magam is feleslegp darázsifosztóló subjektnék.

Baráti köszönettel maradtam a maga

Kis darázsa.

A váci Hölgy Dalfüzér érdekében.

A „Zenészetű Lapok” I. évi 38-ik száma egy igen érdekes czikket közöl a váci „Hölgy Dalfüzéről”, melyből világosan kitűnik, hogy másutt sokkal több érdekeltségű viséletnek ez új intézmény iránt, mint nálunk némely ily ügy pártolására hivattot — magukat tudományos emberek tartó urak és hölgyek, kik azo fölül, hogy esetl-rájában megakarták fojtani a nemes törekvésű egyelet, nem csel- nek még mindig agtálni ellene. Ezek közt vannak olyanok is, kik szem tündönek, hogy miért legyen városunkban először női daleylet, midőn még honunkban selőlis sincs. No ezeknek nem kívánunk egyebet mint, hogy a lehovva pusztítsa el már egyszer salkig örv czoppokait!

Ugy az ügy pártolónak buzdítására, mint ellenszének megrefőzölésére bátrak vagyunk a czikket egész terjedelmében közölni.

„A női dalirótdák jogossátsága.”

Lapunk egyik multkori számában érdekes udonság képen jelentették, hogy Váczen Krenodics-Mathild urólgy emléketek alatt egy női daliró alkult, mely a daluverszétől és terjesztését tizte feladatúl s melynek már eddigelő is 36 működő és 160 pártoló tagja van.

Kapcsolatban ezzel, ama értesüléinknek közö tételere, miszerint e női daliró rész olajtana van a jövő dalirómpedjében; nemcsak az érdekel körökben, de azokon kívül is élénk eszemeséretű idézet elő annak kérdése, hogy vajon ily alkalommal is a jogossátsága egy női daliródnak s hogy általában ilyenek alakulása és tényleges működése, mino behatással van magára a dalirógyre?

A tényállás oly érdekes és anyira udonság, — főleg nálunk — hogy érdekesnek találjuk vele tuzetesebben foglalkozni s egész tárgyilagossággal elmondani felette saját nézetünket.

Az eszme, melynek ez által kifejezést adunk, talán idővel szint egy megtermi dűvő gyümölcsre is hazai művészet és műviszonyaink emelésére, mint sok más, melyet kezdetben vagy lemosolyogtak vagy figyelmelen nem méltattak.

A női dalárdák eszméje és intézménye csak nálunk új és szokatlan hol nem ritkaság még az olyan polgártárs, főir, irodalmár tudós és államférfi is, kiknek fejebe sehol sem tud beleférni, hogy általában a dalárteintmény mire való s mi köze van vele a köznevelődésnek? — Különböző rég tudni már meg a világ az efféle népdaloknál előtérlettel — Amerikát nem is említhetők, ha némely agyszóval minden foglalkozásba belevág a férfinek, elég legyen csak Franciaország, Svécia, Norvégia és Svajra hivatkozni, hol női dallegyekkel minduntalan találkozunk.

De ha a férfidalgyletek jótékony befolyását a szív nemussitására, a társadalmi köteleknek megszilárdítására s hazafini érzelmek fölkelésére is ismerjük: mi célja lehet — fogják kérdeni sokan — a női dalgyletnek?

S a felelet erre akár felesleges is az után, ha valaki a férfidalgyletek nemestő előját beismeri.

Avagy Kevéssé van szükség a női szívnek nemességére és a szép iránti érzék kifejlesztésére mint a férfi szívnek? S társadalmi tekintetben vajon a nőnem nem kétszerte, tízszer nagyobb befolyással rendelkezik a finomabb érzékek fölkelésére és az eszményi dolgok állalattok népszerűsítésére mint a férfinn? Vegyük gyakorlatban példak az irodalom, művészet pártolását. Ha egy irodalmi vagy művészi kiadványra gyűjtéseket kell szerezni: vajon hol marad egy lelkes nő buzgalma és befolyása mellett a legtekintélyesebb férfié? Avagy, tünneti kell nemes, emberbaráti, szafiasz eszmék s czélok érdekében: vajon előtérletre és valaha hatását a nőnem tömeges fölépése s nem ragadt-e mindig magával még a legközönyösebb férfiszemek is?

Az élet a gyakorlati tapasztalat hangosabban bizonyítja mind ezt, semhogy tovább folytattni szükség lenne.

(Folytatása köv.)

Helyi hírek.

Drágy Sándor halála és temetése.

(Vége.)

Hazafi volt a szőlőnevelés értelmében. Önzéstelen, szilárd jellem. Tevékeny életének fázisai a közlő előmozdításra voltak szentelve. Ez volt előtte az egyedülálló, melyet semmi érdekelt föl nem áldozott: de a melynek fejlődött saját nyugalmát, önnön érdekét.

Nem szándékolt t. gyülekezet, de nem is lehet egy rövid beszédnek hívására elosorolni elhunyt barátunk tettös életének érdemeit. Beszédnek arról különben is sikerteljes munkásságának maradó emlékei, azon közhasznú gyuletek és intézetek, melyeknek élén a társadalmi jótételeit fázisozott.

Férfiai ismeretek. Elismerete azokat Pest megyé már egy évzáró előtt: midőn az elnyomatás bekövetkezett szabaddal visszanyert egy kormányzatát és a közszolgálatra hívón fel legjobb fiúit ezek között a központi törvényeségi chütség díszes állomására a köznevelés első sorban Drágy Sándort kereste fel, az igénytelen, de kitűnő képzettségű vezei ügyvédet, ki oly szívesen és jellemzően a szegények ügyeinek nézett utótt; — és kizáródomán, hogy megvalósítása ellen sikis szerénysege górdított akadályokat.

De leginkább ismerték érdemeit e tisztelt város és a hozzá kapcsolódó kerületnek polgárai; kik már másod ízben országgyűlési képviselőül megválasztván, szívből erelt bizalommal kezébe tettek legszentebb érdemeiket. — a hazának érdekét.

Örözte e bizalomnak becsét és annak meg is felelt. Felöglta hivatását s beföltötte azt. És onn aram büszkéik lehetnek arra, hogy az ő kistérség-tízra jellemzők lényeg, az ország előtt hiven tárkozta visszaz a váci városkerület polgárainak hazafias érzületét.

A nemesséjé, mely még dobogott, oly melegen szerette nemzetét, megvédni annak részvétét sírja fölött. — Az emlékeztél lélek, mely nagy oszmékrét, Magyarország függetlenségét, szabadsága és jótételeit lelkesít, megvérdni, hogy áldoztél ezen eszmének teljesülésében találja fel.

Ily óhajással mondjunk áldást e koporsóra t. gyülekezet! hogy a hazá földje, mely az általunk gyászolt jeles hazafinak tetemeit hozatland, erkölcsi terhetel megszabadulván, könnyű legyen porai föltér!

— **Nyilvános közönmélet.** Az utolsó hetivásárban szokott üzleti szótánál, azon örvedetes tapasztalást szerzetem, hogy városunk t. előjárósága, életjeit vala létrőir—igyezkis közönségünk kívánatként némileg megfelelőin, ugyanis a t. előjáróság indíva éré magát a káptalan utcában levő meszárszéknél eladott húst utánmérteni, mely előjárás, mint hallom a többi meszárszékeknél is tétélet. Ezen örvedetes tapasztalat folytán batorítva érzem magamat ajánlhatni, hogy lasonolag más előrehaladt város mint: Esztergom, Komárom és Győr után indulva, hol nem csupán egyedül a városi előjáróság, hanem a polgárszégből is, (minden helyen változtatva) két iparos részt vessz az ilyen utánmérési vizsgálatkón, ezen rendszer nálunk is életbélgetessék.

Jelen alkalommal megemléstés méltónak tartom azt is, hogy nagyon ajánlatos volna, tekintettel a szegénységére nézve, ha a t. előjáróság a mértékekre vonatkozó vizsgálatokat a benteskre, stótköre, és a gyümölcsösárnyókra is kiterjesztend, nenkülömben ha a vendégfők és bormérseknél használhatni mértékeket is megvizsgálnd. Ezen szabállyal erélyes fogantatásba, mely a szegénységére nézve nagy jótéteménynek nevezhető én a t. városi hatóságoknál már előre is legfőbb közönméletet nyilvánítani honpolgári kötelességemnek tartom.

Gyulay.

S. P. A. Váczi, Dalkör f. hó 19-én Verőcze mellett fekvő Migazzi ligetben egy nyári mulatságot rendezett.

A kirándulás „Ország” című hajótársaság Bács Bodrog hajóján történt d. u. 12 órákor megindult a hajó igen kedves társasággal.

Útközben a dalkör több sikerült éneket adott elő.

Verőczén a kilátsánd az ottani magistratualis persónák taraczdurrogásokkal fogadták az érkezőket. Ugy látszik ezek nagyon tisztában vannak magunkkal a tüvezsélyesség iránt, mint a miénk, a hol nem akarták ide költözönni a taracokhoz, mert t. t. veszesélyes? (Hat a székes egyház terén nem tüvezsélyes? vagy a mikor a török zultán erre utazik?)

A hajó kiállása előtt, Visegrád alá került, a hol az ottani kastélyboly szíves üdvözlettel fehér kendőket lobogtattak, a Dalkör pedig a hajó felső részén egy igen szép nemzeti dal téngett. Erre innen viszeszajóvet Verőczén a kilátsánd újra durrogott a taracok és a nagy marosi derék zenekar a szózatot, futta (nem én köztünk legyen mondva biz az egy kissé dreischrittes volt, no de a jósandék tökéletesen helyre ütötte ezt) ugyan e zenekar indulóni gyalogolt ki a társaság a kies helyre, hol aztán oly kifogástalan mulatság volt, melyme az ottaniak mint mondák, kevéstelen emlékszenek.

Esti 8¹/₂ órákor levérteleten indult a mulató közönség a hajóra s 9¹/₂ órákor itthon szerencsén partra szállt.

— **A Duna fúrdó** már egy hét óta átván a közönség használatánál. Rasovszky urnakel köszönetünket fejezik ki, hogy alkalmas nyújtott városunk mivel közönségének a Duna folyam vizét fürdésnek használatni és hogy olyan széleszerem és csinosan berendezett fürdőt állított városunk kelő közepére, mely mindenképpen városunknak díszre és beszeletére válik. A derék vállalkozó ur valóban minden irányban igyekezett a mivel közönségnek kelő elismerést kiérdemelni. Az uszoda elég tágas, hogy benne az úszni kedvelők mozoghassanak; nem oly nagy ugyan mint Péczely úrú volt mely a főtárosban is a legmagyobbak közzé tartozik, de van olyan mint Pesten Depnie, mely a legkövetelőbb közönségnek szolgál fürdőhellyél. Az uszoda kezelése egy kitűnő bizonyítványokkal ellátott uszónesterre van bízva, ki Bécsben. Pesten, Fúrdón első rangú fürdőkben mint uszónester volt alkalmazva Minden mivel általában ma már az úszni tanács, mintuhogy a hideg vízhen mozgás által a test edzést és az a jótékony feloldást nagy mértékben elmozdíttja oly fontos tanítványunk ismertetik el, hogy ott minden egyes tanulóknak a tanítványi fölyletek alatt nemcsak fürdeni hanem úszni tanulni is kötelessége. Nálunk a szegény fiatalok szökye járnak fürdeni és hogy emnek aztán, sírás, szónem bánom, és a haragok gyász kongása a vége, elléggé bizonyít a szép nemekéne jogosító 14 éves Götz tanulóknak szomori esete. ki a mult napokban is formán áldozott egy fonák nevelő rendszernek ifjú életével.

(Folytatjuk.)

V e g y e s .

Az országos dalárúnnepélyben való részvételre a daláregysilet taggyleteit közül a Zeneéleti Lapok szerint eddig a kö-

vélközö egyletek jelentkeztek: Az aradi ifjusági dalkör 20 működő vagy képv. taggal, a békési- 24, a bicskei- 16, acurgói- 18, és a debreceni dalárda 35, az eperjesi dal-és zene-egylet 24, a komáromi-33, az esztergami-44, a jászberényi-16, a kaposvári-18, a komáromi-33, a miskolci ev. 18, a nagykállói-31, a nagykanizsei-19, a zombolyi-16, és a szarvasi Dalárda 31, a pesti nyomdász dalkör 30, a pécsi dalkör 4, a nagyenyedi önképző énekkar 11 taggal. Összesen: 426.

Ezek közül versenyre jelentkeztek a kitűzött versenydarabban a következők: az aradi, békési, debreceni eperjesi, esztergami és komáromi dalegyesületek.

A bécsi börze távirata június 26-án.

Arany	— — —	5.74	5% ₀ metalliques	— — —	60.05
Ezüst	— — —	117.50	Bankrészvények	— — —	721.—
Nemzeti kölcsön	— — —	68.90	London — — —	— — —	119.80
1860-ki államkölcsön	— — —	95.70	Hitelintéz. részv.	— — —	258.80

Felelős szerkesztő : NASZÁL JENŐ.

H I R D E T É S E K.

H I R D E T M É N Y.

A siketnémák váczai k. intézetében, a kapuőri állomás, melyel 72 forint évi fizetés, illő élelmezés, téli nyári külső ruházat és lábbeli, szabad lakás, fűtés és kivilágítás van egybekötve, megürülvén; ezennel felhivatnak mind azok—kik a mondott állomást elnyerni ohajtják; hogy koruk, erkölcsi viseletük, eddigi foglalkozások, nyelvbeleni járatosságokról szöllő bizonyítványaikat, f. évi Julius hó végeig az intézeti igazgatóságnál betérjeszteni igyekezzenek.

Váczon 1870. Május hó 29-én.

Az intézet igazgatósága.

FRANCZIA ÉS NÉMET TANFOLYAM.

Az „EOS“ című folyóirat szerkesztője július 1-től kezdve szándékozik tanfolyamot nyitni, melyen kisasszonyok 8. évtől fölfelé részt vehetnek.

Az előadandó tárgyak következők: francia és német nyelvek és ezen nyelvekbeni irodalmi kiképezés, földrajz és történelem, mythologia.

A tanfolyam órái naponként ünnep- és vasárnapokat kivéve délutáni 3—5 óráig.

E tárgyban értekezhetni naponként délelőtti 11 órától 1/2 1 óráig.

Havonkénti ár egy tanítvány után 8 frt.

Váczon, csillag-utca 1428. sz.

Cours im Französischen und Deutschen

Die Verfasserin der Zeitschrift „Eos“ beabsichtigt vom 1ten Juli l. 3. an einen Cours zu errichten, an dem Fräulein von 8 Jahren an — Theil nehmen können.

Unterrichtsgegenstände: Französisch, Deutsch, Geschichte und Mythologie.

Stunde des Courses von 3 bis 5 Uhr täglich.

Zufällige Ansprache täglich 11 bis ein halb 1 Uhr.

Preis monatlich 8 fl.

Wägen, Sternstraße Nr. 1428.